

styrelsen. En manglende opfyldelse af planen vil medføre et forklaringsproblem over for borgerne, og kommunalbestyrelsen vil kunne komme under pres i den offentlige debat.

Udvalget har foreslået, at spildevandsplanen skal indeholde:

- en statusoversigt over kloakkernes tilstand i kommunen (f.eks. baseret på TV inspektioner), eller hvor en sådan endnu ikke findes, en tidsplan for hvornår, der er udarbejdet status over kloakoplande
- en renoveringsplan med målsætning og en prioritering af indsatsen
- en tidsrækkefølge samt økonomiplan (eventuelt som en del af den samlede tids- og økonomiplan)

Lovforslagets § 32, stk. 1, nr. 4 og 5 fastlægger, at kommunens spildevandsplan skal indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker og skal ske afledning til nedslivningsanlæg, og hvor der sker og skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau.

Lovforslagets § 32, stk. 1, nr. 4 er primært en videreførelse af den eksisterende regel i miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Baggrunden for dette forslag er, at udvalget har foreslået udarbejdelse af en typegodkendelsesordning og hjemmel til at give påbud om nedslivning.

Spildevandsudvalget har i den forbindelse diskuteret planlægningsgrundlaget for sådanne beslutninger samt kompetencefordelingen mellem kommune og amt.

Proceduren omkring tilvejebringelse og beslutning af spildevandsplaner er blevet kraftigt afformaliseret gennem de senere år. I dag er det således kommunalbestyrelsen selv, der tilvejebringer og beslutter en spildevandsplan.

Ifølge de gældende regler skal der i den kommunale spildevandsplan i dag være en plan for, hvorledes spildevandsafledningen i det åbne land foregår. Dette er dog kun sket i begrænset omfang.

Ifølge den nuværende kompetencefordeling fastlægger amterne målsætninger for recipientkvaliteten, mens kommunerne vedtager en plan for, hvilke mindre spildevandsudledninger, der kan tillades.

Et flertal af udvalget er på den baggrund blevet enige om følgende procedure:

Amtsrådet fastlægger i samråd med kommunerne målene for de enkelte recipienter, enten gennem et regionplantillæg eller i forbindelse med en ordinær revision. Heri udpeger amtsrådet de forureningsfølsomme vandløb og søer og angiver, på baggrund af sin viden om vandmiljøtilstanden og forureningsbelastningen af den enkelte recipient, det højest miljø-

mæssigt tilladelige forureningsniveau for den samlede tilledning til den enkelte recipient. Blandt andet på grundlag heraf planlægger kommunalbestyrelsen kombinationen af kloakering, nedslivning og lokal rensning af nærmere angivet type m.v., der skal gælde for ejendomme i det åbne land.

Allerede i dag har nogle amter tilvejebragt et regionplangrundlag for spildevandsplanlægningen og for kommunernes indgreb overfor udledninger i det åbne land, i den udstrækning disse modvirker opfyldelsen af regionplanens målsætning for vandområderne. Der vil i disse tilfælde altså intet være til hinder for, at kommunerne allerede inden der foreligger en revideret spildevandsplan, kan meddele påbud om f.eks. nedslivning.

Udvalget har overvejet, hvordan det sikres, at det er den optimale spildevandsløsning, der vælges for delområder i det åbne land/spredt bebyggelse. Udvalget har lagt til grund, at der i de fleste tilfælde kan etableres nedslivningsanlæg, som er den billigste løsning. I mange situationer vil det være økonomisk fordelagtigt for et mindre antal ejendomme, der ligger i nærheden af hinanden, at etablere et fælles minianlæg for disse ejendomme, i stedet for at etablere minianlæg på de enkelte ejendomme. I enkelte situationer kan en kloakering og afledning til et centralt renseanlæg endog komme på tale.

Spildevandsplanen bør derfor indeholde en beskrivelse og vurdering af flere løsningsmodeller for de enkelte delområder, dvs. kloakering og afledning til centralt anlæg, kloakering og afledning til et mindre fællesanlæg og endelig afledning via enkeltejendomsanlæg. Såfremt en løsning med kloakering og afledning til mindre fællesanlæg er mere fordelagtig end enkeltejendomsanlæg, bør kommunen overveje at gennemføre projektet som et lille kommunalt anlæg. Som minimum bør kommunen tilbyde sin sagskundskab til gennemførelse af anlægget som et fælles privat anlæg.

Kommunernes spildevandsplanlægning bør være langsigtet, således at der for den enkelte grundejer er sikkerhed for, at et påbud om etablering af forbedret spildevandsrensning ikke efterfølgende med kort varsel erstattes af et krav om tilslutning til kloak eller et nyt påbud om yderligere forbedret rensning. Som udgangspunkt bør sådanne krav kun forekomme i forbindelse med nye regionplaner, hvor recipientmålsætningerne eller forudsætningerne for målsætningernes opfyldelse ændres.

Udvalget har i sine overvejelser forudsat, at typegodkendelsesordningen vil foreligge, inden kommunerne skal revidere spildevandsplaner.

Udvalget har på den baggrund med henblik på at sikre en forbedret og forstærket samordning mellem